XVIII C 3142/17

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Beata Kowalska

rozpoznawszy w dniu: 13 grudnia 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko: M. K.

o: zapłatę

(1) zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. 1.788 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt osiem złotych), z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie od 4 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

(2) oddala powództwo w pozostałej części;

(3) zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

XVIII C 3142/17

UZASADNIENIE

I. ***Stanowiska stron.***

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym 4 kwietnia 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., reprezentowany przez pracownika, domagał się zasądzenia od pozwanego M. K. 2.685 zł i 27,81 zł z odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie, nadto kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzone roszczenie to nienależycie spłacona przez pozwanego pożyczka z 21 września 2016 roku. (k. 2 – 5)

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 30 maja 2017 roku w sprawie VI Nc-e (...) orzeczono zgodnie z żądaniem i rozstrzygnięto o kosztach procesu. (k. 5)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości. (k. 6)

Do zamknięcia rozprawy 13 grudnia 2017 roku strony nie zmieniły swoich stanowisk odnośnie przedmiotu sporu. (k. 36)

II. ***Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.***

M. K. zawarł 21 września 2016 roku z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. umowę pożyczki. W dokumencie umowy zapisano, że całkowita kwota pożyczki to 3.222 zł. Prowizja miała wynieść 1.722 zł; pożyczka

nie miała być oprocentowana. Prowizja miała być zapłacona przy wypłacie środków pożyczki, zaś 3.222 zł zwrócone w dwunastu miesięcznych ratach po 268,50 zł. Umówiono się o odsetki za opóźnienie w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie.

(umowa, k. 16)

Tego samego dnia zawarto aneks do umowy pożyczki, zgodnie treścią którego M. K. miał złożyć wniosek o sfinansowanie prowizji z całkowitej kwoty pożyczki. Dokonano potrącenia i wypłacono ostatecznie M. K. 1.500 zł.

(aneks, k. 17)

M. K. w ramach spłaty zaciągniętego zobowiązania, zapłacił łącznie 537 zł w okresie poprzedzającym wytoczenie powództwa.

(bezsporne)

Okoliczności faktyczne w istocie nie były sporne – pozwany wprawdzie wniósł sprzeciw, ale w żaden sposób nie odniósł się do twierdzeń powoda o faktach. Niemniej z racji wniesienia sprzeciwu, przeprowadzono postępowanie dowodowe w zakresie wyżej wskazanym.

III. ***Ocena roszczenia.***

(A) Zasada odpowiedzialności.

Strony zawarły umowę pożyczki.

Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 k.c.). Strony mogą umówić się o prowizję (art. 353^1 k.c.).

Żadna umowa nie może prowadzić jednak do obejścia ustawy. Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy (art. 58 § 1 k.c.), przy czym jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana (art. 58 § 2 k.c.).

Zawarta pożyczka podlega pod reguły określone dla umów o kredyt konsumencki. Oznacza to między innymi limitowaną możliwość uzgodnienia pozaodsetkowych kosztów kredytu. Koszty te nie mogą przekroczyć sumy: 1/4 całkowitej kwoty kredytu, rozumianej jako suma wszystkich środków pieniężnych, które kredytodawca udostępnia konsumentowi na podstawie umowy o kredyt (art. 5 pkt 7 u.k.k.1), oraz kwoty stanowiącej 30 % całkowitej kwoty kredytu rocznie, proporcjonalnie do okresu, na jaki umowa została zawarta (art. 36a ust. 1 u.k.k.). Zastrzeżono przy tym, że pozaodsetkowe koszty kredytu wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone w sposób wyżej opisany lub całkowitą kwotę kredytu (art. 36a ust. 3 u.k.k.).

(B) Próba obejścia ustawy.

Zastosowany przez powoda mechanizm pozornego aneksu, został w istocie wymyślony i zastosowany po to, by całkowitą kwotę kredytu określić na 3.222 zł, a nie rzeczywiście wypłacone pozwanemu 1.500 zł.

Taki zabieg jest jednak nieważny i ową nieważność Sąd bierze pod uwagę z urzędu.

Z tego względu, całkowitą kwotą kredytu na potrzeby przepisów o kredycie konsumenckim jest w ramach przedmiotowej pożyczki – 1.500 zł.

(C) Obliczenia.

Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu obliczać należy od wypłaconych 1.500 zł (k. 17). Wynosi ona zatem: (1.500 zł × 0,25) + (1.500 zł × 0,3 × 12/12) = 375 zł + 450 zł = 825 zł. Pozwany winien spłacić zatem: 1.500 zł + 825 zł = 2.325 zł.

Skoro pozwany wpłacił przed wytoczeniem powództwa 537 zł, to pozostało: 2.325 zł – 537 zł = 1.788 zł.

(D) Rozstrzygnięcie.

W tych okolicznościach należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda 1.788 zł z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie od 4 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Co do żądanych 27,81 zł powód nie sprostał wykazaniu ich zasadności o tyle, że nie przedstawił szczegółowego sposobu wyliczenia tej sumy. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z twierdzeniami pozwu, z jednej strony wszelkie wpłaty księgowano w kolejności przewidzianej umową, a więc w pierwszej kolejności na odsetki, a jednocześnie z tegoż samego uzasadnienia wynika, że cała wpłata 537 zł została zaliczona na poczet należności głównej (k. 3), nadto dalej (k. 3 odw.) wskazano, że „powyższa kwota [odsetek za opóźnienie] została pomniejszona o wpłaty dokonane przez Pozwanego". Taka ilość wewnętrznych sprzeczności skutkowała oddaleniem powództwa w tej części.

W pozostałej części powództwo również oddalono, jako niezasadne. Jest ono wynikiem wadliwego przyjęcia, że całkowita kwota kredytu to 3.222 zł.

IV. ***Koszty.***

Pozwany przegrał sprawę w części, co skutkuje koniecznością stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 zd. I k.p.c.).

Na koszty powoda złożyło się 100 zł opłaty od pozwu, 34 gr opłaty manipulacyjnej od opłaty uiszczanej w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa; łącznie 117,34 zł (art. 98 § 2 k.p.c.).

Pozwany nie wykazał kosztów podlegających zaliczeniu do kosztów procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

Stąd pozwany winien zwrócić powodowi: 117,34 zł × 1.788 zł ÷ 2.712,81 zł ≈ 77 zł.

1 Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (j.t. – Dz.U. z 2014 r., poz. 1497, z późn. zm.); w wersji obowiązującej 21 września 2016 roku, to jest w dniu zawarcia przedmiotowej umowy pożyczki.